

[Himmelstrup.]

om, hvorvidt en allerede stedfunden Nedskrivning af Reguleringskontoen kan efterfølges af en fornyet Opskrivning af denne Konto. Dette Spørgsmaal blev rejst allerede ved Lovforslagets første Behandling, jeg tror af det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen, paa Grundlag af nogle Antydninger i den Retning, som den højtærede Finansminister fremkom med ved Lovforslagets Fremsættelse. Hele Udvalget er enigt om, at en allerede sket Nedbringelse af Reguleringskontoen ikke kan efterfølges af en fornyet Opskrivning af den samme Konto. Dette kunde bevirke, at man aldrig kom til Vejs Ende, det vilde i Virkeligheden forvandle denne Konto paa Seddelbankens Balance til en Art Kassekredit for Finansministeriet. Som det fremgaar af Betænkningen, har Finansministeren tiltraadt Udvalgets Opfattelse paa dette Punkt.

Dernæst har Udvalget med Finansministeren drøftet Spørgsmaalet, om det ikke vilde være nødvendigt, at den Restgæld i Seddelbanken, som Staten sandsynligvis endnu i mange Aar vil have paa dette Omraade, bliver Genstand for en Forrentning. Hidtil har Seddelbanken ikke faaet nogen Forrentning af denne Gæld. Forholdene har imidlertid formet sig saadan, at det utvivlsomt er nødvendigt for Seddelbanken at opnaa en vis Forrentning af dette Beløb. I de senere Aar har Danmarks Nationalbank haft positivt Underskud paa sin Drift, og det ligger i Sagens Natur, at dette i Længden er en uholdbar Situation. I det sidst foreliggende Regnskab for Danmarks Nationalbank var Underskuddet paa selve Driften 1,3 Mill. Kr., som først og fremmest skyldes, at Bankens Renter af Udlaan, dens Diskonteringsindtægter o. s. v. har været ganske overordentlig lave, samtidig med at Udgifterne til Bankens Drift er steget meget stærkt. Det er endda ikke det væsentlige, det væsentlige er, at Seddelbanken i de senere Aar har haft en Række særlige Udgifter, som staar i Forbindelse med de Foranstaltninger, der er blevet gennemført til Bekæmpelse af Pengerigeligheden, i Virkeligheden en Statsopgave, som det derfor er rimeligt, at Seddelbanken faar Dækning for. De særlige Udgifter i Forbindelse med dette Forhold skyldes, at Banken har

forrentet de ekstraordinære Kasserereserver, som Pengeinstitutterne lige siden 1942 i Henkold til Lovene af 1942 og 1943 har indsat i Banken. Forrentningsatsen har ganske vist været meget lav, jeg tror $\frac{1}{4}$ pCt., men naar det drejer sig om godt og vel 2 Milliarder Kr., bliver det ogsaa til Penge. Hertil kommer endvidere, at Banken for yderligere at støtte Opsugningen af ledige Midler i sin Tid aabnede en særlig Konto, en saakaldt Opsigelseskonto, paa 6 Maaneder, hvor Pengeinstitutterne kunde indsætte deres ud over de ekstraordinære Kasserereserver i dige Pengemidler og faa en vis, lav Forrentning. Disse Udgifter har for 1945 for Banken beløbet sig til i alt ca. 9 Mill. Kr. Disse to Ting, Underskuddet paa Driften og dette særlige Underskud, er paa Bankens Regnskab blevet dækket dels derved, at hele Bankens Reguleringsfond er gaaet med, dels ved, at ca. Halvdelen af Bankens Reservefond er blevet anvendt hertil. Hvorledes det, naar Regnskabet nu for Aaret 1946 kommer til at foreligge, vil stille sig med Hensyn til den tilbageblevne Del af Bankens Reservefond, kan jeg ikke sige noget om i Øjeblikket, men det ligger jo i Sagens Natur, at det ikke kan fortsætte paa denne Maade. Det er derfor naturligt, at Staten nu, saaledes som det er udtrykt i Betænkningen, forrenter denne Gæld

„med en Sats, der i hvert Tilfælde skaber Mulighed for Balance paa Bankens Driftsregnskab“.

Jeg skal med disse Ord anbefale Tingets ærede Medlemmer at stemme for de to Ændringsforslag under Nr. 3 og Nr. 4, som er stillet af den højtærede Finansminister, og som har fundet Tilslutning fra et Flertal inden for Udvalget.

Kolbjørn: Da mit Partis Ordfører er forhindret i at være til Stede, skal jeg præcisere vor Stilling til det foreliggende Lovforslag.

Socialdemokratiet deler den Opfattelse, at det er en ønskelig Saneringsforholdsregel at faa Statens Reguleringskonto i Nationalbanken nedbragt. Det er vort principielle Syn, at denne betydelige Gæld, der er en Følge af Krigstidens Forhold, først og fremmest bør søges bragt ud af Verden ved Beskatning af de særlige Indtægter og For-